

EPITAPHIUM.

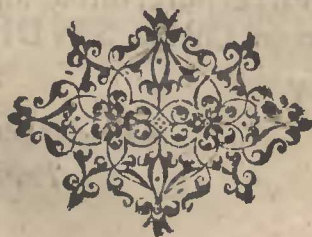
Frigida in hoc tumulo SEIDELI membra teguntur,
 Qui fuit Aoniꝝ gloria summa chori.
 Namq; scholæ rexit fidus Præceptor habenas,
 Præstantesq; suâ reddidit arte viros.
 Sed quoniam superis ita visum: membra quiescant
 Hoc tumulo: vivat Spiritus ante DEUM.

Præceptori suo fidelis. gratitu-
 dinis & *συνταβέας* declarandæ
 ergò faciebat,
 Vincentius Scultetus
 Hirschbergâ-Sil.

Epitaphium,

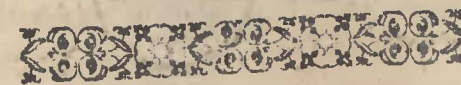
Doctrinâ excellens & dignus laude perenni
 Seidelius jacet hac contumulatus humo
 Qui docuit teneram multa cum fruge juventam,
 Atq; fuit generis splendor honosq; sui.
 Johannes Ostius
 Vratislaviensis.

*Viri Reverendi atq;ve
 integerrimi*

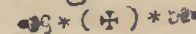
PETRI THEBESI
 SENIORIS,
 Seiffersdorffianæ in Lig.
 Ducat. Ecclesiæ
 Pastoris qvondam
 spectatis.

MEMORIÆ
 DIC.
 ARÆ HONO-
 RARIÆ:

ab Amicis & FILIIS
 pos.

Typis Lig. Sartorianis.

AD TUMULUM.
Amici veteris, Compatriſq;
deſideratiſ.

MORS ubi THEBESIIUM ſibi tanto obſiſtere niſi,
Imperiſq;ve animas tot rapere uſq; ſuo,
Vidit, adorta virum, & cælo, unde erat ille, remittens,
Quò duxiſti alios, tu quoq;ve, dixit, eas.
Vah vindicta bonum! Nempe ad cæleſtia ſecla
Tramite Doctores hoc iuvat ire pios.

M. SIMON GRUNÆUS
Lig. & Wol. Eccleſiar.
Superintendens.

537330

Manibus PETRI THEBESI

Sacrum.

Vellem equidem, deberem etiam Te flere querelis
THEBESI: docto carmine dignus eras.

At meus ingrato decurrit tramite verſus,
Offenſo qualis labitur unda pede:
Dedidicit numeros etenim mea Muſa; ſed unde?
Per tempus luſtri deſidioſa fuit.

Nec tamen eſt fas, ſic vigiles ſopire dolores,
Annua quos fecit funeris hora Tui.

Quin anni ſenio quamvis mulcere volebam,
Poſt annum luſtus hic tamen uſq; redit.

Uſq; adeo deſlendus ades, quò dicere cogar,
Deſidioſa nigras ſolve Elegia comas:

Solve comas jubeo, ſtuidos abſtergere poſſim

Quæ oculos, ejus dum cio voce animas;

Dum cio, dum laudes magnas deguſto magiſtri

THEBESI noſtri, dum tria verba loquor.

Scilicet huic Pietas, Doctrina, Modeſtia laudem

Ex vero veram contribuere Viro.

Prima fuit Pietas, ſine qua nil gloria mundi,

Nempe Deo ſoli relligioſus erat.

Et magis exemplo, quam dictis ſacra docebat,

Hic Rhodus, hic ſaltes tu mihi, praco Dei.

Proxima laudatur meritò Doctrina priori

Addita: nam Praxin ſic Theoria iuvat.

A 2

Ultima

Ultima nec Probitas aberat Virtusq; modesta,
 Dissidii fugitans, iustitiaq; tenax.
 Testis eris luctus o Seiffersdorffia consors,
 Quam docuit longo tempore verba Dei.
 Nam per bis denos annos cum sacra subisset,
 Tandem illi octavus lethifer annus erat,
 Sicq; sibi atq; aliis decies sex egerat annos
 Postquam illi extremum mittit Iova diem.
 Vermibus exuviae cesserunt corporis esca,
 Lege ratâ: excelsi mens subit astra poli.
 Pars terra sua nempe data est, pars reddita Olympo,
 Qualibet ad fontes, unde profecta, redit.
 Desuit esse Tibi viduata marita Maritus;
 Desuit esse Tibi mascula triga Pater;
 Desuit esse Tibi mea Seiffersdorffia Doctor,
 Immo Tibi Doctor desuit, atq; Pater.
 Desuit immo Tibi Doctor, Pater, atq; Maritus,
 A Te sic trina voce dolendus erit.
 Sed quid ego vulnus, quod vix coit, ungue secabo?
 Desuit esse Tibi, haud desuit esse Deo.
 Et nolles desuisse Tibi, si libera voti
 Optio! quis cœli gaudia mutet humo?
 Ecce quid hac vita est? Mors est: at pallida mors
 Vitæ infinitæ perpetuanda quies. (quid?
 Ergo piè haud quereris præmissum ad gaudia: cogent
 Aut cras, aut hodie Te tua fata sequi.

Scilicet

Scilicet hac trudit lex ad vadinonia Mortis
 Quemq; haud excusat fontica causa reum.
 Fallor? an ex imo submurmurat Ipse pheretro?
 Nil fallor; planis hæc bibo verba notis:
 Non ego depositam fieri volo corporis umbram,
 Namq; à præteritis hicce quiesco malis.
 Sed volo ad incerta hæc certò Te fata parari:
 Sic mihi, sicq; Tibi nil nocitura. Vale.

Apponebam
 In defuncti honorem
 Ad testandum erga illum amorem
 Syncerumq; ob obitum dolorem
 18. Calend. iobr. An. 1622.
 DAVID à SCHWEINTZ
 in Seiffersdorff.

CIPPUS HONORIS ET AMORIS
 impositus sepulcro
 Reverendi olim & meritissimi
 THEOLOGI

DN. PETRI THEBESII Saganensis
 Pastoris Seiffersdorffensis vigilantissimi,
 qui sub Patriæ turbis, ex turbulenta tempesta-
 te, per iudavapiav CHRISTIANAM, adspi-
 ravit ad æternam serenitatem.

Qui rerum in Mundo cognoscit λήματα, Mundi
 Despicit immundi maxima quæq; animo.
 Omnia, dum currunt, cessant, decurrit honoris
 Ipse gradus, rectè prospice, finis adest.

A 3

Sub

Sub thalamo tumulus, subq; ortu pallida surgit
Mors, rapit hæc homines; sors capit ah! homines.
Spernitur, in vitâ vita hæc, quæ plena malorum,
Spernaces Mortis sunt quoq; Christicola.
Sic adspernari decet hæc mortalia: fallit
Blanda voluptatis sub specie species:
Monstrum est: ipse memor Deus est fandi atq; ne-
Præscribens Legis dæmonia certa sua. (nefandi
Quàm fœlix, varios qui scit tolerare malorum
Incurtus! vincit, fertq; Tropæa fides.
Talis erat quondam, Zelo Pietatis in ipsâ
Ornatus luctâ, THEBESIUS, cecidit.
Ah cecidit! cecidit cum sancto hoc cura Magistro
Virtutis, Christus cui modò dulcis erat.
Jussa Dei memori docuit cum Mente, Sophistas
Ridebat, stabilis Mens erat, una fides:
Vaniloquo fingit sibi Pseudo-Ecclesia nugas
Gutturæ, quid prosunt? nugæ agitant homines.
Nosti hæc THEBESI, docuisti in tempore vitæ?
Cur moreris? nescit virvida fama mori:
Vivis, & ingenii Nati dant signa paterni;
Sic Christo, Patriæ vivis in ingenio.
O Nati nati sacro de Stemmata docti
Æmula sit Patris Mens quoq; vestra pii!
Curarum & Senii vos quondam, en! dulce levamen:
Jova dedit vobis jura sacrata tribus.

Conjunctim

Conjunctim certate patris decorare labores,
Estote æquales Mente, fide, Arte, Animo.
Thespiadum in castris confictus vincere duos
Nostis; sic nomen multiplicare bonum.
Nil nisi Theologi Doctores esse potestunt:
Scriptura est fidei regula sola mea:
Lemma erat in vita Patris: sub Morte salutis
Maxima spes fulsit pectore, re minimâ:
Principium sine Principio, sub Morte videbat;
Miles erat Christi, hoc sub Duce victor orat.
En fugit vitæ scopulos, fœliciter omnem
Complevit cursum, calica suspiciens.
Ipsa marita oculos lacrymis cur sæpe rigavit?
Cur plangunt Nati? ah! cor dolor excruciat.
Anchora Consilii, generis stella, ipse domusq;
THEBESIUS Rector lumina claudit, obit:
Lumina Terrenæ Vitæ, sed lumine Cali
Impletus, pleno lumine clara videt.
O cessent lacrymæ! flens cedat nunc Heraclitus;
Nulla Pater lacrymas cernit in arce Poli.
Ad Cælos ivit, Cælorum gaudia spectat,
Nulla angit tangit cura dolorq; Animum.
Omnia falce metit gelida ah! Mors; Christe potenter
Da mortis frangant aspera tela pii.

PETRUS

PETRUS THEBESIUS

Αναγκαῖα μὴ ὄνειδος.

THUS PETES, UBI RES.

Dic ubi res nostra? mortales nascimur omnes,
Sub vitâ Mortem cernimus & lacrymas.
Thura queunt recreare Animum, pete Thus, citò fo-
Thus offer, Thuris ceu benè fragrat odor; (va
Sic quoq; summa petit sanctorum oratio cali
Tecta, his thuricremis sunt mala pulsa focis.
Thus, ubi res, fortuna, petes, vel cum sit iniqua;
Ipsa atas transit, Mors tacitè accelerat.
Sic libare licet, pia Christo hac hostia laudis
Pergrata est, Numen Thure precum colimus.
Opie THEBESI! Celi sublimia regna
Ingredieris, magno Thure litas Domino;
Esq; ubi res, pete Thus, nos spem remq; inter opertam,
Thure precum sequimur, cum gemitu sequimur.
It gemitus querulus, geminant suspiria multi
Sub Patriæ mala sunt culmine, fulmen adest,
Dic ubi res, syncera quies, ubi dulcia Tempe?
Exilium vitæ flebile terrificat.
Nos urgent cladum variarum examina, Christi,
Incola tu supera, Tempa ubi pulcra, Schola es.
Thus nunc sume precum, vera libamina laudis
Immola, & in Cælo, dic, mihi lata domus.

Desit

Desit in Cælo dolor omnis, membra timoris
Non quassat clamor, confero sacra Deo.
Vicit iter durum Pietas; Thus sume, vel inter
Ut vincas lacrymas, fer prece Thura Deo.

à TOBIA SCHULERO

Pastore & Seniore Wol.

ex l. adfinitatis ex Profapiâ Saganensium

Paternâ profluentis piâ cum

συμπύρις 25. August.

Anno: BeLLigerante Deo tVrba qVlcta sVMVs.

THEBESIUS doctâ Senior pietate verendus
Pervigili sparsit dogmata dia fide.
Sic Orco multam avertit prædam inter agrestes;
Sic plantavit agros & Paradisiacos
Vidit & indoluit Mors invida: Sæpius arcum
Curvavit, telis sæpè senem petiit.
Semper at erranti dextræ Deus abfuit: atrâ
Sæpè pedes fixit cuspide, sæpè manus.
Permittente Deo tandem ipsi, cum satur annis
Esset, & implèsset officii numeros,
Spiramenta animæ lethali vulnere rupit,
Dum tetigit vitæ & cordis arundo scopum.
Ceubene re gestâ rictu dedit illa cachinnum,
Atq; ait: isthîc, hem! nunc metuende jaces!
Leniter arridens THEBESIUS: oh Ego grates
Ingentes habeo lusca Tyranna tibi.

B

Nil

Nil mihi tu demis, fessor nisi corporis artus;
 Morbida membra habeas, morbida membra
 Ostia mi pandis vitæ, dudum ire parato (vores.
 Illuc, signavit quo mihi CHRISTUS iter;
 Quoq; aliis digitum intendi: Qui semper oviclas
 Rite mori docuit, non timet Ipse mori.
 Quæ feci, facient Nati; nihil inde luceſſi
 Accedet regnis, Mors truculenta tuis.
 Hi quoq; vastabunt CHRISTO duce regna Satânis,
 Proq; uno geminum te petet usq; caput.
 Dixerat; atq; ita ovans cæli super astra volavit
 Spiritus, excepit quem manus Aligerum.
 Atq; CHRISTUS lauro hunc cinxit, servumq; fidelem
 Mox intrare sui gaudia jussit HERI.
 THEBESI qh salve cæli novus incola! CHRISTI
 Præmia jô fidus tanta minister habet!

Affectus sui in def. testim add.
 M. BARTHOLOMÆUS KERN:
 Scholæ Lignic. R.

PETRUS THEBESIUS

Per Anagrammatismum.

TU UBI SPES ET RES.

Spes commune bonum cunctis mortalibus; ut quam
 Is qui nil aliud, ceu Sophus inquit, habet.
 Sperat pauper opes, agrotus membra valentis
 Corporis, & melius cras fore forsan, ait.

Sperat

Sperat carceribus detentus libera crura:
 Qui tamen aut gladio, aut sæpè perit laqueo.
 Sperat nupturiens magna cum dote Maritam.
 Et vacua hunc miserum sæpè crumena manet.
 Sperat capturam largam Piscator & Auceps:
 Sæpè sed is piscem nec capit, hic nec avem.
 Spe lucri extremos currit Mercator ad Indos.
 Cui tamen interdum Fata redire negant.
 Speramus omnes meliora: sed ecce venire
 Quotidie multi deteriora vident.
 Usq; adeo verum est: Homini spes sola relicta est.
 Cum dubia eventu sit tamen ista suo.
 Spes prophana aio. Ast nunquam confusa recedit
 Spes confisa DEO; ut pagina sacra monet.
 Tu quoq; in infirmo sperabas, PETRE, salutem
 Corpus solo, & vitæ tempora plura tuæ;
 Verum sperabas. Aliter visum esse videmus,
 Qui annorum statuit climata certa, DEO.
 Nunc ubi SPES ET RES es, nomine teste, THEBESI;
 Spes putà terricolis, Res putà cælicolis.
 Spes etenim speciale bonum divina: Fideles
 Duntaxat vitæ spem melioris habent.
 Ergo quò potior Spe Res, felicior exstas
 Nobis. Re, quod spe nos sumus, Ipse cluis.

PETRUS SCHULTETUS
 Diaconus Wolaviensis.

B 2

Petrus

Petrus eras. Tibi Petra fuit curæ unica Christus.
 Petræ huic cor novit fidere. Petrus eras.
 Petræ sacrasti munia Christo.
 Fixisse huc labor est omnia. Petrus eras.
 Ergò quid egelido sub funere te remoretur,
 Petrus ut esse simul nomine requeas?
 Qvalis vita fuit, tali quoque morte coruscus
 Jam factus, Petræ confociatus agis,
 Atque novâ sanè in cathedrâ, super axe polorum,
 Vitæ illustratus verba stupenda capis,
 Et plenè demùm capies, quando excitus urnâ
 Corpore, Serve veni, Serve fidelis ades,
 Cumque animâ junctus, sejuncto cum agmine san-
 Celica regna tene, commonefactus eris. (cto
 Talis sors Petræ manet indubitata ministros!
 Dulce hâc in petrâ est vivere, dulce mori.
 Cernitis, ô Vidua hoc cum prole superstitè cunctâ,
 Et tristi exprimitis pectore cordolium?
 A Petrâ aversi luctum lacrymasque reportant.
 In Petrâ fixos læta seqvela manet.

*Beati senis memoriam
 ita venerans,*

Denatus labi, sursum hio.
 M. LEONHARTUS BAUDISIUS.

Ad

Ad M. AD. THEBESIUM.

Et DOLOR, & GEMITUS, & cœlica GAUDIA cor-
 Hæc tria sunt animi signa probata pii. (dis;
 Mens pia nulla datur crucis expers, atque doloris:
 Ille dolor gemitus sufficit, atque preces:
 Sub gemitu, precibusque piis nova gaudia gliscunt,
 Gaudia de cœli nata sapore novo.
 Hæc, ô THEBESI, Pietatis signa subintrās,
 Ex obitu PATRIS quando dolendo doles.
 Proderit ille dolor, gemitusque, precesque ciendo;
 Proderit & gemitus, gaudia dando nova.

scrib.

M. JOH. SCHULTETUS
 Pastor in Thiergarten.

IN CHRISTO vixit; CHRISTO est benè mortuus; immò
 Vivit adhuc CHRISTO THEBESIUS senior.
 Vivit; & in CHRISTO cinctus diademate lucis,
 Æterna Aligerum gaudia carpit ovans.
 Ille Ecclesiola tradens sacra dogmata verbi
 Æterni VERBI gnarus adauxit opus:
 Cordibus humanis studiosè inscripsit IESUM;
 In IESU vitæ scriptus & ipse LIBRO.
 Hinc est parta quies, hinc illi digna laborum
 In CHRISTO merces solvitur astra super.

B3

Quis-

*Quisquis es exemplum senis huius ritè sequutus,
Sis pius: & merces optima CHRISTUS erit.*

Piæ condol. ergò adpos.

*BARTHOLOMÆUS KERN
Lignicensis.*

I

TUMULUS.

*in loco Cæmeterii amœniore
extra Templ.*

Qui facis hâc gressum, (si qui facis) hospes, & hæc
Scire aliquid refert paucula; **SISTE** gradum. (**Te**
THEBESII LUTEI MORTALES CORPORIS ISTHUC
SUB SAXI MOLEM CONDIDIT EXSUVIAS.
Depositum sancti Cineris non fornice Templi,
Sed viridi circum cespite servat humus.
Sic sibi Curavit Fieri illa Modestia, vivi
Quæ mores numquam non comitata fuit,
Illa gravis nulli, nulliq; injuria vita,
Et simplex Pietas, & pia Simplicitas.
Nec refert fortasse, ubi Tu post fata quiescas,
Si Tibi tranquillum terra cubile dabit.
Si **BONUS** es; Cineres **SALVERE** atq; ossa, **VIATOR**,
Perpetuum inq; Urna Ver jube habere sua;
Et **DIC**: Qui Christo-sacras ad cœlica Tempe
Et viridis prati pascua duxit oves;
Qui flores inter viridantes dégit & hortos,
Heic, ubi tranquillus vixit obItq; Senex:
Dignus, ut in viridi viridantis gramine Terræ,
Dignus, ut in prati dormiat Elysiis!

II. Arbor

II.

Arbor tumulo umbram præbens.

Hæc dextrâ plantata tuâ Cerasus, Pater, Umbram
Ecce dat hanc umbræ non malè-grata Tuæ!
Sed plantata **FIDE** Vitæ in te nobilis Arbor
Umbram animæ æternam donat amica tuæ.
Illa perit, quam dat planta Umbram terrea terræ:
Hæc in cœlo Animam quæ manet Umbra, manet.

III.

Parentis Opt. Iter Ultimum.

Cum Pater (excitus deductum nobile funus)
Ultima Mundschicij viseret arva soli:
Jamq; **VALE**-dicens abitum premitteret, æger,
Non huc, o fili care, revertar, ait.
O vocem verè præfagam funeris istam!
O fati verè conscia verba sui!
Ultima namq; fuit cari hæc via cara Parentis,
Ultima quam Mortis deinde sequuta Via est.
Per quam illuc ivit, quò dudum optavit, & illuc
Quo fato tandem debuit ire suo.
Scilicet hic vitæq; viæq; est terminus. Illuc
Imus. Temporiùs-serius, Una Via est.
Vita via est, Morsq; ipsa via est, Vita ipsaq; Mors est,
Ipsa sed ad Vitam vitæq; Morsq; via est.
Hæc Patri decursa via est. Viram ivit ad ipsam,
Per vitæ & mortis hanc sine morte viam.
Fortunate senex! & cui superare tot annos,
Inter tot morbi semina, totq; neces,

Et

Et cui fatales patriæ, sua funera, turbas
Declinare pio funere Jovæ dedit.
Tu fugis hos vitæ, vitæ jam fesse, tumultus;
Tu nunc æternæ tempora Pacis agis.
SALVE O ergo VALEQ; tuâ, carissime, in Urnâ,
Sancta Anima o iterum SALVE, iterumq; VALLE.
Et quam lacrimulam parvam tibi pono Parenti
Filius, hanc longi Carminis instar habe.

Parenti Opt. Mer. Pos. F.

M. ADAMUS THEBESIUS

Mundschiciensium Pastor.

MEMORIÆ
Parentis desideratiss.

S.

UT stellæ nunquam intereunt, licet interiisse
Indoctus credat, Sol ubi lustrat agros:
Sic homo, stella DEI quondam formosa creatus,
Atq; olim in cœlo Sideris instar habens,
Non dici interiisse potest, licet improba Mundi
Corda ferant vani judicium indicii.
Dum vel ad Antipodas stella ignea mane reclinat,
Vel Solem cursus pro ratione petit:
Certè disparet; sed enim non interit. Et quæ
Stella DEI vivi viva periret homo? (cro
Neutiquam. Disparet homo quoq; quando Sepul-
Sub pedibus nostris conditur in cineres;

Et

Et disparet homo, Solem, qui CHRISTUS IESUS
Justitiæ est, quâdam proximitate petens.
Utrumq; hunc cursum, Genitor dulcissime, curris
Seiffersdorffensis stella sacrata poli,
Et Natorum etiam, stella aurea, stella tuorum,
Quicq; tuæ à lucis lumine quicquid habent.
Occidis. Ah! nigram & terræ superinduis umbrâ;
Occidis; & Christo stella propinqua micas.
Hinc jam dispares nobis, nec lumine possunt
Conjuncti, aut nati, vel sacra turba frui.
Nunc quis stellarum cursum occasumq; valebit
Josua, quisvè tuam mortem inhibere Pater?
Sic iit omnis homo. Sic tu Pater optime iisti,
Illam quam jussit Te DEUS ire viam;
Illuc ivisti, benè ubi est, ubi gaudia pura.
SIT BENE, SINT ANIMÆ GAUDIA PURA TUÆ!

Grata pietatû ergo

F. filium

PETRUS THEBESIUS

Pastor in Seiffersdorff.

Piis B. PAR. Manibus.

Pie, Religiosè, Fideliter:

Nam Te Religio nequit dissolvere lètho,
Nec potuit Pietas eripuisse neci:

C

Nec

*Nec quam servasti fido sub pectore, terris
 Amplius his voluit Te superesse, Fides:
 O dulcis Genitor, Genitor mea vita! set eben!
 Pallida lethifica Mortis imago jaces!
 Mortis imago jaces! cui cor Pietate repletum,
 Relligione animus, pectus & ora Fide:
 Mortis imago jaces. Te lugent Ara Ministrum,
 Mæsta Marita virum, Mascula triga Patrem.
 At frustra! set enim Pietas tua sede locavit
 Te æthereâ, æthercis participasq; bonis.
 Relligione tuâ fulges ceu stella, DEUMQ;
 Fecit in aternâ luce vidère Fides.
 Vivis ubi, capis immarcescibilemq; coronam,
 Quam meruit Pietas, Relligio, atq; Fides.*

TUMULUS.

*Et neget unâ Hominis virtutes ire sepulcra,
 Qui negat Atropicâ falce perire Deas.
 Relligio cubat hoc tumulo, Pietasq; Fidesq;
 Qui transis, Tres hæc, dic, periére Dea:*

Parenti desideratis.

F. F.

GEORGIUS.

Epigraphe

Epigraphe Sepulcralis.

REVEREND. VIR.

PETRUS THEBESIUS
SAGANENSIS

FIDUS AC INDUSTRIUS ECCLESIAE
 SEIFERSDORFIANÆ PASTOR,
 FATALIB. PATRIÆ CALAMITATIB.
 TEMPESTIVE PRÆREPTUS,
 H. S. L. CONDITUR.

CHRISTUM SINCERE DOCUIT
ANNOS XXVIII.

CHRISTIANUM AD MODUM
 INCULPATE VIXIT
 ANN. LXI.

IN CHRISTO DEMUM PIE
 BEATEQ; OBIIT

AN. EJUSD. MDCXXI. M. OCTOB.
 D. XXV.

BARBARA HANSELIA UXOR
 MARITO PER ANN. XXVI.
 CONJUNCTISS.

M. ADAMUS, PETRUS, GEORGIUS
 FILII PARENTI DESIDERA-
 TISS: OPT. Q. MER.
 MON. MÆR. POSS.

•••••

Obitum

**D. N. GREGORII
WEISKEGEL,**

singularis exempli VIRI,
CIVIS

inclutā VRATISLAVIENSIIUM Republica;
& SENIORIS
honoratissimā ZYTHOPOLARUM tribu,
dignissimū;

A. D. xiv. Calendarum Septembr.

Anni Christiani

cl. l. cxxv.

*vita integerrimè transactæ officio
piè placideq; defuncti*

lugebant,

luctumq;

EPICEDIIS & EPITAPHIIS sequentibus
testificari volebant,

AMICI.

